

VOX. lx| ਭਾਰਤੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਰਿਪੋਰਟਾਂ

1377

REVISIONAL ਅਪਰਾਧੀ

ਕਪੂਰ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜੇ.

ਰਾਜ, - ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਯਸ਼ ਪਾਲ PSI, -ਜਵਾਬਦਾਤਾ

1956 ਦੀ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਰੀਵੀਜ਼ਨ ਨੰ. 636

ਭ੍ਰਿਸ਼ਟਾਚਾਰ ਦੀ ਰੋਕਥਾਮ ਐਕਟ (1947 ਦਾ ਐੱਚ)—ਧਾਰਾ 5 ਅਤੇ 6— 1956
 ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ—ਲੋੜਾਂ— ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇਣ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਅਧਿਕਾਰ— Aug. 31st

ਬੀ 372 —ਭਾਰਤੀ ਸੰਵਿਧਾਨ—ਭਾਰਤੀ ਰਾਜ ਵਿਚ ਲਾਗੂ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ—ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਮੌਜੂਦ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ—ਕੀ ਬਾਅਦ ਵਿਚ ਲਾਗੂ ਹੈ।
 ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਨਾਲ.

YP ਇੱਕ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਵਾਲੇ ਸਬ-ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਵਿਰੁੱਧ 1947 ਦੇ ਐਕਟ II ਦੀ ਧਾਰਾ 5(2) ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਪੁਲਿਸ ਦੇ ਡਿਪਟੀ ਇੰਸਪੈਕਟਰ-ਜਨਰਲ ਦੁਆਰਾ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਇਸ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਉਸਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ 'ਤੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਪੁਲਿਸ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਦੁਆਰਾ ਇਤਰਾਜ਼ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਕਿ ਧਾਰਾ 6 ਅਧੀਨ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿਚ ਮਾੜੀ ਸੀ ਅਤੇ ਪੁਲਿਸ ਐਕਟ ਹੁਣ ਵੈਧ ਐਕਟ ਨਹੀਂ ਰਿਹਾ।

ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਨਿਯੁਕਤੀ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਪੁਲਿਸ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਦੇ ਰੈਂਕ ਦੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਪੁਲਿਸ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਤੋਂ ਉੱਚ ਰੈਂਕ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਨਾ ਹੋਣ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਕੋਈ ਇਤਰਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸਹੀ

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪੁਲਿਸ ਐਕਟ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ 1861 ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਦੋਂ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧ ਸਰਕਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਪਰ ਸਾਰੇ ਕਾਨੂੰਨ ਜੋ 1950 ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਭਾਰਤ ਦੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਸਨ, ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੇ ਰਹੇ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 372(1), ਅਤੇ ਧਾਰਾ 246 ਕਿਸੇ ਵੀ ਐਕਟ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਮੌਜੂਦ ਸੀ।

ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ V ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 439 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਟੀਸ਼ਨ, ਸ੍ਰੀ ਆਈ.ਐਮ. ਲੇਲ, ਸਪੈਸ਼ਲ ਜੱਜ, ਅੰਬਾਲਾ, ਸਿਤੀ 21 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1956 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਸੋਧਣ ਲਈ, ਨੋਟਿਸ ਲੈਣ ਅਤੇ ਕੇਸ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ।

ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਲਈ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘ ਚਾਵਲਾ, ਸਹਾਇਕ ਐਡਵੋਕੇਟ-ਜਨਰਲ,
 ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਜਵਾਬਦੇਹ.

ਨਿਰਣਾ.

ਕਪੂਰ, ਜੇ. ਇਹ ਇੱਕ ਨਿਯਮ ਹੈ ਜੋ ਮੈਂ 14 ਜੂਨ 1956 ਨੂੰ issued on
ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ 21 ਅਪ੍ਰੈਲ 1956 ਨੂੰ ਕੀਤੇ ਗਏ the State
ਇੱਕ ਹੁਕਮ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕਿਹਾ ਸੀ। L M. Lail

ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰ ਯਸ਼ ਪਾਲ, ਜੋ ਕਿ ਪ੍ਰੋਸੀਕਿਊਟਿੰਗ ਸਬ-ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਸੀ, ਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼
ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਕ੍ਰਿਸਟਾਚਾਰ ਰੋਕੂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 5 (2) ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਅਪਰਾਧ ਲਈ
ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਗਠਨ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ
ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਦੋ ਨੁਕਤੇ ਲਏ ਗਏ ਸਨ। ਸਿੱਖਿਅਤ ਜੱਜ ਨੇ ਖੁਦ
----- (1) ਕਿ -
ਕ੍ਰਿਸਟਾਚਾਰ ਰੋਕੂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 6 ਅਧੀਨ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿਚ ਮਾੜੀ
ਸੀ, ਅਤੇ (2) ਇਹ ਕਿ ਭਾਰਤੀ ਪੁਲਿਸ ਐਕਟ ਹੁਣ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਤੱਕ ਵੈਧ ਐਕਟ ਨਹੀਂ
ਰਿਹਾ। ਸਬੰਧਤ;

ਪਹਿਲੇ ਨੁਕਤੇ 'ਤੇ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਨੇ ਉੱਤਰ ਪੱਛਮੀ ਸਰਹੱਦੀ ਸੂਬੇ ਬਨਾਮ ਸੂਰਜ
ਨਰਾਇਣ ਆਨੰਦ (1) ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ। ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰ ਵੱਲੋਂ ਇਹ
ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਇੱਕ ਸਹਾਇਕ ਇੰਸਪੈਕਟਰ-ਜਨਰਲ ਆਫ
ਪੁਲਿਸ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਪੁਲਿਸ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਦੇ ਨਾਲ ਹੈ, ਅਤੇ ਪਹਿਲਾਂ -
ਭੇਜੇ ਗਏ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਡਿਪਟੀ *ਇੰਸਪੈਕਟਰ-ਜਨਰਲ ਆਫ ਪੁਲਿਸ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ
ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਸ੍ਰੀ ਸ਼ਮਸ਼ੇਰ ਸਿੰਘ।

ਧਾਰਾ 6 (1) (ਸੀ) ਦੇ ਤਹਿਤ—ਅਤੇ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ — ਇਸ ਧਾਰਾ ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਉਂਦਾ
ਹੈ—ਪਿਛਲੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਕਿਸੇ ਜਨਤਕ ਸੇਵਕ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਦਫਤਰ ਤੋਂ ਮੁੜ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨ
ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਐਪ -
ਪੁਆਇੰਟ ਇੱਕ ਪੁਲਿਸ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਦੇ ਰੈਂਕ ਦੇ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇੱਕ
ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਜੋ ਪੁਲਿਸ ਸੁਪਰਡੈਂਟ, ਭਾਵ, ਪੁਲਿਸ ਦੇ
ਡਿਪਟੀ ਇੰਸਪੈਕਟਰ-ਜਨਰਲ ਤੋਂ ਉੱਚ ਰੈਂਕ ਦੇ ਹਨ। ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ ਕਿ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇ
ਸਹੀ ਨਾ ਹੋਣ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕੋਈ ਹਮਲਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਤਨੂ ਸੂਰਾ⁴ ਨਰੈਣ
ਆਨੰਦ ਦੇ ਕੇਸ (1), ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ

ਵੋਲ. IX-]

ਭਾਰਤੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਰਿਪੋਰਟਾਂ

1379

ਪੁਲਿਸ ਇੰਸਪੈਕਟਰ-ਜਨਰਲ, ਪਰ ਨਿਯੁਕਤੀਆਂ ਅਤੇ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਨਿਯਮ ਨੂੰ ਬਦਲਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪੁਲਿਸ ਦੇ ਡਿਪਟੀ ਇੰਸਪੈਕਟਰ-ਜਨਰਲ ਦੁਆਰਾ ਬਰਖਾਸਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰੀਵੀ ਕੌਂਸਲ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਮਾੜੀ ਸੀ। ਉਹ ਜ਼ਮੀਨ.

State' v.
YashPai,
P.SX

Kapur.,X

ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਧਾਰਾ 6 (1) (ਸੀ) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਮੇਰਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਨੇ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਬਾਰੇ ਗਲਤ ਨਜ਼ਰੀਆ ਲਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕੋਈ ਇਤਰਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਇੱਕ ਹੋਰ ਨੁਕਤਾ ਜੋ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਨੇ ਲਿਆ ਹੈ ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਪੁਲਿਸ ਐਕਟ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ, ਪੁਲਿਸ ਐਕਟ 1861 ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਦੋਂ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧ ਸਰਕਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਪਰ ਸਾਰੇ ਕਾਨੂੰਨ ਜੋ 1950 ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਭਾਰਤ ਦੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਸਨ, ਧਾਰਾ 372 ਦੇ ਅਧੀਨ ਲਾਗੂ ਰਹਿਣ ਲਈ ਜਾਰੀ ਰਹੇ। 1) ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦਾ, ਅਤੇ ਧਾਰਾ 246 ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਜਿਹੇ ਐਕਟ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਹੀ ਮੌਜੂਦ ਸੀ। ਸਾਰ ਮਲ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਰਾਜ (1) ਵਿੱਚ ਇਲਾਹਾਬਾਦ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ - ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 248 ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਿਧਾਨਕ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵੰਡ ਉਹਨਾਂ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ ਜੋ ਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਸਨ ਅਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਲਾਗੂ ਸਨ। ਸੰਵਿਧਾਨ. ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇਹ - ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਪਲਾਈ ਐਕਟ ਦੀ ਸੰਵਿਧਾਨਕਤਾ ਸੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਇਸ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਕੇਂਦਰੀ ਐਕਟ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਯੂਪੀ ਰਾਜ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਪਰ ਇਹ ਵਿਵਾਦ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਸੀ। ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਉਣ ਵਾਲੇ ਮਲਿਕ ਸੀਜੇ ਨੇ ਪੰਨਾ 817 'ਤੇ ਕਿਹਾ-

"ਸੰਵਿਧਾਨ ਦਾ ਅਨੁਛੇਦ 246 ਵਿਧਾਨਕ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਸੰਘ ਅਤੇ ਰਾਜ ਦੇ ਪਾਰਲੀਮਾਨੀ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਵੰਡਦਾ ਹੈ।

State v.
Yash Pal,
P.S.I.

Kapur, J.

ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ। ਇਸ ਦਾ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਬਣੇ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਨਾਲ ਕੋਈ ਲੈਣਾ-ਦੇਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਉਹ ਕਾਨੂੰਨ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਕਿਸੇ ਉਪਬੰਧ ਦੇ ਉਲਟ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਤਾਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਉਹ ਕਾਨੂੰਨ ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਧਾਰਾ 372 ਵਿੱਚ 'ਇਸ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਹੋਰ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ' ਸ਼ਬਦਾਂ ਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਕੋਦਰੀ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੁਆਰਾ 26 ਜਨਵਰੀ, 1950 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਾਨੂੰਨ ਆਪਣੇ ਆਪ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਹੋਣੇ ਬੰਦ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਵਿਸ਼ਾ ਹੁਣ ਇੱਕ ਰਾਜ ਬਣਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਵਿਸ਼ਾ।"

ਮੈਂ ਇਲਾਹਾਬਾਦ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨਾਲ ਸਤਿਕਾਰਯੋਗ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ ਅਤੇ ਮੈਂ ਮੰਨਾਂਗਾ ਕਿ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਨੇ ਇਸ ਨੁਕਤੇ 'ਤੇ ਵੀ ਗਲਤ ਵਿਚਾਰ ਲਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਜੱਜ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਰੱਖਦਿਆਂ, ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇਵਾਂਗਾ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਛੱਡ ਦੇਵਾਂਗਾ। ਮੈਂ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇਸ ਕੇਸ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਵਿਦਵਾਨ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ ਸ੍ਰੀ ਹੰਸ ਰਾਜ ਖੰਨਾ ਵੱਲੋਂ ਖੁਦ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ।

ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ 7 ਸਤੰਬਰ, 1956 ਨੂੰ ਸ੍ਰੀ ਹੰਸ ਰਾਜ ਖੰਨਾ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ।

2706 TLR—600—29-3-57 <P&S., Pb. ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਮਹਿਕਮੇ

